

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	19-1/22-11756-021
Otsuse kuupäev	5. dets 2022
Komisjoni koosseis	Esimees Kai Amos
Tarbija	
Kaupleja	AS ÜHISTEENUSED, 11052490
Tarbija nõue	Tuvastusnõude, kahju hüvitamine
Asja läbivaatamise aeg	16. nov 2022

Resolutsioon:

1. Rahuldada tarbija nõue osaliselt. Kaupleja peab tarbijale tagasi maksma 27 eurot.

Komisjoni otsus täidetakse 30 päeva jooksul, arvates selle Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast. Kui vaidlevad pooled otsusega ei nõustu, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Kaupleja peab Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametit kirjalikult teavitama otsuse täitmisest 30 päeva jooksul arvates otsuse ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast või samas asjas maakohtusse pöördumisest, lisades ära kirja maakohtule esitatud hagiavaldusest.

Asjaolud:

Tarbija pöördus tarbijavaidluste komisjoni poole järgmistel asjaoludel: kaupleja määras 03.08.2022 tarbija sõidukile leppetrahvi nr 1031001612 summas 30 eurot selle eest, et sõiduk parkis Tartus, L. Puusepa 8 kinnistu tasulises eraparklas ilma parkimistasu maksmiseta. Tarbija leidis, et leppetrahv ei olnud põhjendatud ja esitas vaide. Kaupleja jättis 12.08.2022 vaide rahuldamata kuna: selles parklas on võimalik parkida 15 minutit tasuta parkimiskella alusel ning ülejäänud parkimisaja eest tuleb tasuda vastavalt tsooni hinnakirjale; kontrollimise hetkel oli sõidukil parkimistasu maksmata; kõigist parkimise nõuetest on teavitatud liikluskorraldusvahenditega parklasse sissesõidul. Tarbija tasus leppetrahvi 22.08.2022.

Tarbija soovib tuvastada, et leppetrahv nr 1031001612 on tühine, samuti soovib kahju hüvitamist 30 euro ulatuses.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja palus vastuses jätta tarbija nõue rahuldamata. Kaupleja selgitustel parkis tarbija 03.08.2022 oma sõiduki L. Puusepa 8 kinnistu tasulises eraparklas, tarbija sõidukil ei olnud kontrollimise ajal kell 12:11 parkimiskella ja sõiduki parkimine ei olnud registreeritud. Parkimistasu maksmata jätmise eest määras kaupleja leppetrahvi nr 1031001612 summas 30 eurot. Asjaolule, et tegemist on eraparklaga viitab parklasse sissesõidul märk 643 Eravalduse tähis. Parkides sõiduki parklasse nõustus tarbija parkimistingimustega: punkt 13 järgi oli kohustatud parklat kasutama järgides sõidukijuhi hooldsuskohustust ning lähtuma paigaldatud viitadest, märkidest ja operaatori juhistest; punkti 8 järgi oli parkimistingimuste rikkumise korral parkla operaatoril õigus vormistada leppetrahv. Eraparklas parkides tuleb alustada

parkimist vahetult pärast sõiduki parkimist. Selles eraparklas on võimalik parkida tasuta 15 minutit tingimusel, et mootorsõiduki esiklaasile või armatuurlauale on asetatud parkimiskell nähtavale kohale nii, et väljastpoolt sõidukit oleks võimalik tuvastada parkimisaja alguse aeg. Fikseerimata algusajata ei ole võimalik tuvastada, mis ajavahemikul parkimine toimus ja kas ning mil määral see ületas lubatud parkimisaega. Kuna parkimiskella ei olnud asetatud, siis rakendus tarbijale maksekohustus koheselt sõidukist väljumise hetkel. Tarbijal oli võimalus kasutada parkimiskella tasuta aja kasutamiseks, et minna parkimist registreerima parkimiskioskis. Ka Tartu Maakohus on analoogselt asjas (ts nr 2-21-20246) leidnud, et parkimistingimuste rikkumine on tuvastatud, kui ei ole asetatud parkimiskella ajaks, mil sõidukijuht läheb parkimist registreerima. Tarbija nõue ei ole põhjendatud ja tõendatud.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, tutvunud asja materjaliga, leidis, et tarbija nõue kuulub osaliselt rahuldamisele.

Pooled vaidlevad selle üle, et kas tarbijal on kaupleja ees lepingust tulenev kohustus tasuda parkimisõigusega parkimisel määratud leppetrahvi.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi võib võlasuhe tekkida lepingust. VÕS § 8 lg 1 kohaselt on leping tehing kahe või enama isiku (lepingupooled) vahel, millega lepingupool kohustub või lepingupooled kohustuvad midagi tegema või tegemata jätma. Antud vaidlus puudutab sõiduki parkimist tasulises parklas. Riigikohus selgitas tsiviilasja nr 3-2-1-82-16 otsuse p-s 22, et tasulises parklas parkimise kohta sõlmitud leping vastab üürilepingu tunnustele VÕS § 271 mõttes, kus tasulise parkimise korraldaja (üürileandja) võimaldab parkimist vajava sõiduki juhil (üürnik) kasutada tasu eest parkimisala. Parkimisel sõlmitakse leping hetkel, kui sõiduk siseneb tasulise parkimise alale. Parkimise kohta sõlmitud lepingust tulenevaid üürileandja õigusi ja kohustusi omab parkimise korraldaja.

Vaidluse asjaolude kohaselt pooled ei vaidle selle üle, et pooled sõlmisid lepingu, mille kohaselt tarbija parkis sõiduki 03.08.2022 kaupleja poolt hallatavas eraparklas ja tasus selle parkimise eest. Pooled ei vaidle ka selle üle, et lepingutingimuste rikkumisena puudus tarbija sõidukil kontrollimise hetkel parkimiskell ja sõiduki parkimine ei olnud veel registreeritud. Pooled käsitlevad parkimiskella puudumise lepingulist tagajärge erinevalt.

Tarbija selgitusel ei ole ta lepingutingimusi rikkunud, kuna kaupleja ei olnud teavitanud, et parkimiskell annaks 15 minutit aega, et otsida parkimiskioski. Parkimiskella nõudmiseks peab vastav teavitus arusaadavalt ka olemas olema. Parklas oli ainult üks märk, mis näitab, et parkimine on tasuline. Lisatahvlit, et parkimisaparaadi otsimiseks peab olema parkimisalgsus parkimiskellaga tähistatud, selles parklas ei olnud. Tarbija registreeris parkimise parkimiskioskis ja tasus parkimise eest, tarbija käitus vastavalt lepingutingimustele.

Kaupleja selgitustel tähendab tasulises eraparklas parkimine seda, et tasu tuleb maksta koheselt parkimise algusest alates. Kui tarbija soovis saada parkimiskioskis sõiduki registreerimiseks aega juurde, oleks tarbija pidanud parkimisaja alguse märkima parkimiskellaga. Tarbija rikkus lepingut ja seetõttu on leppetrahvi määramine õigustatud.

Komisjoni hinnangul leiab tarbija poolt parkimiskorra tingimuse rikkumine kinnitust. Tarbija ei eita, et talle on teada tasulise parkimise üldine kord ja et talle on teada parkimiskella kasutamise eesmärk ja vajadus. Õige on kaupleja seisukoht, et tarbijale laienes parkimise eest tasu maksmise kohustus alates sõiduki parkimise algusest. Juhul, kui tarbija jääb seisukoha juurde, et antud eraparklas ei olnud 15 minutine parkimiskellaga tasuta parkimise võimalus teatavaks tehtud, siis oleks pidanud tarbija ette nägema, et sellisel juhul lasus tarbijal kohustus

asuda tasu maksuma koheselt esimesest minutist alates. Tarbija rikkus lepingutingimust, leppetrahvi määramine oli põhjendatud.

Tarbija esitas ka kahju hüvitamise nõude selgitades, et maksis nii parkimistasu kui ka 30 eurot leppetrahvi, leppetrahvi summa on liiga suur. Kaupleja osundatud kohtupraktika kohaselt (Tartu Maakohtu otsus tsiviilasjas nr 2-21-20246) on kohus hinnanud sarnast olukorda ja leidnud, et vastavalt VÕS § 162 lg-le 1 võib kohus vähendada leppetrahvi mõistliku suuruseni, kui tasumisele kuuluv leppetrahv on ebamõistlikult suur, arvestades eelkõige kohustuse täitmise ulatust tema poolt, teise lepingupoolle õigustatud huvi ja lepingupoolte majanduslikku seisundit. Komisjon tugineb kohtu põhjendustele, millise kohaselt on mõistlik leppetrahvi suurus sarvastel asjaoludel 1/10 leppetrahvi määrast, so 3 eurot. Antud asjas ei ole tõendatud, tarbija oleks soovinud parkimiskorda rikkuda ja jätta parkimistasu üldse maksmata. Seda tõendab asjaolu, et tarbija maksis kauplejale parkimise eest. Tarbijale määrati leppetrahv 30 eurot parkimiskioskis sõiduki registreerimisele kulunud mõneminutilise viivituse eest, milline ei ole põhjendatud.

Tarbija nõue kuulub rahuldamisele osaliselt. Kaupleja poolt toimus leppetrahvi määramine vastavuses lepingutingimustele. Kaupleja leppetrahvi suurus on antud asjaoludel ebamõistlik, põhjendatus suurus on 3 eurot, kaupleja peab tarbijale tagastama 27 eurot.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Kai Amos

/allkirjastatud digitaalselt/